

І. В. Поліщук,

старший викладач

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3518-7106>

С. Р. Ткачук,

здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня

ІНТЕГРАЦІЯ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСПОРТНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ЄС В УКРАЇНІ: АКТУАЛІЗАЦІЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ

Національний авіаційний університет

проспект Любомира Гузара, 1, 03058, Київ, Україна

E-mails: inna.polishchuk@npp.nau.edu.ua, 6976182@stud.nau.edu.ua

Мета: стаття присвячена визначенню та аналізу сучасного стану актуалізації нормативно-правової бази України у транспортній сфері за критеріями інтеграції глобальних транспортних тенденцій Європейського Союзу. **Методи:** в основу дослідження покладено методи пізнання, аналізу та синтезу, а також системно-структурний, формально-логічний та порівняльно-правовий методи.

Результати: обґрунтовано, що для нашої держави на сучасному етапі її розвитку необхідність інтеграції глобальних транспортних тенденцій Європейського Союзу має ключове значення для розвитку національної транспортної системи, транспортної мережі, відновлення транспортного потенціалу. Вирішення цих завдань неможливе без регулюючого впливу держави та вдосконалення відповідної нормативно-правової бази, яка потребує актуалізації на виконання вимог Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, Директив та регламентів ЄС щодо транспорту, двосторонніх угод.

Обговорення: визначення пріоритетних питань щодо завершення приведення у відповідність національного транспортного законодавства до норм та положень ЄС, вдосконалення державних механізмів регулювання актуальних аспектів секторальної євроінтеграції окремих видів транспорту до внутрішнього ринку ЄС, посилення важелів державної політики у сфері транспорту для забезпечення умов для повоєнного відновлення України.

Ключові слова: транспорт; транспортна система; транспортні тенденції ЄС; інтеграція; транспортне законодавство; транспортна інфраструктура; екологізація транспорту; трансєвропейська мережа; стратегія мобільності транспорту; лібералізація транспортних послуг.

Постановка проблеми та її актуальність.

«Протягом кількох останніх десятиліть ключовою рушійною силою розвитку суспільних відносин виступає глобалізація, яка призводить в свою чергу до глобалізації як міжнародної, так і місцевих транспортних систем» [1, с. 54-55]. Актуальні глобальні тенденції в контексті євроінтеграції зумовлюють необхідність трансформації транспортної системи України, проведення невідкладних реформ та запровадження додаткових механізмів для прискорення її модернізації та розвитку. Вирішення цих завдань не-

можливе без регулюючого впливу держави та вдосконалення відповідної нормативно-правової бази.

«Європейська інтеграція є одним із основних пріоритетів української державної політики. Україна задекларувала готовність вжити необхідних заходів для модернізації своєї транспортної системи шляхом підписання та ратифікації низки відповідних міжнародних угод та конвенцій, гармонізації внутрішніх норм і стандартів роботи транспорту до вимог європейських *acquis communautaire*» [2, с. 77]. Наразі низка іс-

нуючих зобов'язань та законодавчих ініціатив України спрямована на приведення параметрів функціонування національної транспортної системи до європейських норм і стандартів. Проте, у нових соціально-економічних умовах актуальною є потреба переосмислення питання розвитку транспортної політики України в контексті формування європейської інтегрованої транспортної системи, заснованої на взаємодії різних видів транспорту.

Слід наголосити, що «євроінтеграція України відбувається в умовах широкомасштабної російської інтервенції, яка поміж іншого активізувала двосторонні процеси євроінтеграції, вплинула на характер просування до об'єднаної Європи, обумовила особливості «воєнної» євроінтеграції, надала новій якості політики Брюсселя на українському напрямі» [3, с. 2]. Отримавши у 2022 р. статус кандидата на вступ до ЄС, в Україні розпочався новий етап євроінтеграції, який матеріалізував перспективи приєднання до євроспільноти та відповідно активізував процеси адаптації і національного транспортного законодавства до європейських норм і стандартів, його актуалізації і подальшого вдосконалення в контексті секторальної євроінтеграції, що обумовлює актуальність теми даного дослідження.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Вивченням питань інтеграції транспортної системи України до стандартів і норм Європейського Союзу в широкому контексті займалася досить значна кількість науковців, серед яких О.О. Бакаєв, В.В. Брагінський, Є.М. Деркач, В.Г. Дідик, Х.М. Дорофєєва, К.Г. Козіна, О.В. Клепікова, К.М. Кузьменко, О.Б. Мних, П.В. Пинзеник, О.Б. Собкевич та інші. Особливості нормативно-правового регулювання євроінтеграційних процесів транспортної системи та окремих видів транспорту досліджено у працях М.В. Бойченка, Л.О. Васечко, Н.Г. Дуни, А.П. Матвієнко, І.Ю. Носи, Г.Л. Рябцева, О.М. Стасюка, Н.О. Федяй та інших. Проте, дані дослідження охоплюють не все коло існуючих на сьогодні теоретико-правових та практичних проблем, обумовлених інтенсифікацією нормотворчих процесів з набуттям Україною статусу кандидата в члени ЄС та з урахуванням дії в країні правового режиму воєнного стану, що визначає не-

обхідність подальшого дослідження даної тематики.

Мета. Дослідження спрямоване на визначення сучасного стану актуалізації нормативно-правової бази України у транспортній сфері та її аналіз за критеріями інтеграції глобальних транспортних тенденцій Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток транспортної системи України має ключове значення у відновленні її економічного потенціалу та подальшого просування на шляху до ЄС. Проте «російсько-українська війна стала джерелом новітніх викликів та ризиків для нашої країни» [4, с. 21]. На початок 2022 року українська транспортна система знаходилася на стадії виходу із кризи, спричиненої Covid-19. «У зв'язку з широкомасштабними бойовими діями, окупацією окремих регіонів країни, руйнуванням інфраструктурних об'єктів спостерігається ускладнення діяльності транспортної системи - скоротились обсяги перевезень і пасажирів, і вантажів» [3, с. 29]. ЄС розглядає різні інструменти підтримки України у цей непростий час, впроваджується «ідея щодо секторальної інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС як можливість забезпечити швидкі вигоди для України навіть до набуття повноправного членства» [5, с. 5]. Як зазначається в матеріалах Українського центру економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова, «інтеграція України до ЄС у транспортній сфері охоплює різні напрями, серед яких слід виокремити співробітництво в авіаційній галузі, зміцнення партнерства у сфері автомобільного транспорту, відновлення і розвиток залізничного, морського, міського електричного транспорту» [3, с. 30].

Після отримання Україною в червні 2022 р. статусу кандидата в члени ЄС особлива увага урядом та парламентом України приділяється виконанню Угоди про Асоціацію з ЄС. Відповідно наразі уніфікація нормативно-правової бази України із законодавчими нормами та правилами Європейського Союзу у сфері транспорту здійснюється шляхом реалізації положень цієї Угоди.

Угодою про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, з іншої сторони, «серед іншого, передбачається лібера-

лізація транспортних послуг, сприяння реструктуризації та оновленню транспортного сектору України й гармонізації чинних стандартів та політики з наявними в ЄС» [6, с. 9]. Угода про Асоціацію передбачає також «забезпечення сумісності транспортних систем України та ЄС шляхом імплементації директив і технічних регламентів Євросоюзу, усунення адміністративних і технічних перешкод, модернізацію технічного обладнання, інфраструктурну інтеграцію за всіма видами транспорту, розширення співпраці з європейськими транспортними агентствами» [3, с. 32], тощо. Це потребує ухвалення ключових законів про відкриття транспортних ринків, що значно розширить транзитні можливості України.

Базовим документом ЄС у сфері транспорту є прийнята у 2011 році Єврокомісією так звана Біла книга під назвою «Дорожня карта до єдиного європейського транспортного простору». В ній передбачено 40 ініціатив, які дозволять перейти до повного застосування принципів «користувач платить» та «забруднювач платить», зменшити залежність від імпортованих нафтопродуктів, зменшити викиди вуглецю від транспортного сектору на 60% до 2050 р., наблизитися до нульового рівня смертності від автомобільного транспорту, тощо. Особлива увага у Білій книзі приділена міському транспорту. «У зв'язку з великою кількістю викидів у містах зумовлена потреба у переході на екологічно чисті види транспорту» [7]. Рекомендовано ширше використання громадського транспорту та велосипедів. Зазначено, що «поступове виведення з міського середовища автомобілів, що працюють на викопному паливі, стане головним внеском у значне зменшення залежності від імпорту нафтопродуктів, викидів парникових газів та місцевого забруднення повітря і шуму» [7].

«Біла книга закликає поширити транспортну та інфраструктурну політику ЄС на найближчих сусідів для тіснішої інтеграції ринку» [6, с. 12]. У зв'язку з цим Єврокомісія прийняла, зокрема, Концепцію Планів сталої міської мобільності та пропонує державам-членам оцінити поточну та майбутню ефективність міських транспортних систем у своїх містах; переглянути набір поточних інструментів регулювання та за потреби до-

повнити й модифікувати цей набір. Наразі у більш ніж 250 європейських містах діють так звані зони низьких викидів, а також заборона на використання дизпалива. Подібна практика має стати актуальною і в Україні, міста самі можуть приймати такі рішення з огляду на незадовільну якість повітря. У багатьох містах України наразі вже «наявні Концепції розвитку велоінфраструктури, створена Українська велосипедна мережа, що об'єднує більше 20 громадських організацій, які просувають та лобіюють велосипедний транспорт» [6, с. 25].

У 2020 році Єврокомісією була затверджена Європейська зелена угода – це план, за яким передбачено, що до 2050 року Європа стане першою вуглецевонейтральною частиною світу. Окремий напрям цієї угоди – мобільність транспортного сектору – передбачено до 2050 р. зменшення викидів парникових газів від транспортного сектору на 90%. Відповідні екологічні стандарти в транспортній сфері запроваджуються і в Україні. Так, стандарти ЄВРО-1-6 визначають обмеження по викидах шкідливих речовин у вихлопних газах. Законом України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та проведення першої державної реєстрації транспортних засобів» визначається, що в Україні з 2016 р. «діє стандарт ЄВРО-5 для нових імпортованих автомобілів, а вживані транспортні засоби, ввезені в Україну, мають відповідати стандарту ЄВРО-2» [8].

У 2017 році було прийнято Енергетичну стратегію України на період до 2035 року, яка передбачає відмову у найближчі десятиріччя від транспортних засобів із двигунами внутрішнього згорання, використання натомість беземісійних електричних та водневих двигунів, біопалива другого покоління, створення розгалуженої інфраструктури для розвитку електротранспорту [9]. У зв'язку з цим нормативного вирішення на сьогодні потребують питання запровадження економічного стимулювання для застосування альтернативних джерел енергії на об'єктах транспортної інфраструктури. Слід відмітити, що Україна провадить послідовну державну політику, що стимулює розвиток електромобільності. Проте, для реалізації цієї політики необхідні нормативні акти, що будуть сприяти

створенню розгалужених мереж електрозарядних станцій (в т. ч. особливо швидкої зарядки), формуванню мереж станцій техобслуговування електромобілів, врегулюють процедуру утилізації батарей, розширення преференцій з метою зниження початкових витрат на електромобілі. На думку Л. Васечко, І. Носи, «адаптація законодавчих актів України до правових основ ЄС буде сприяти поетапному нівелюванню негативних екологічних факторів, які виникають в результаті перманентної експлуатації транспортних засобів, таким чином зменшивши їх техногенний вплив на довкілля і збільшивши ефективність споживання ресурсів» [10, с. 242].

Основоположним кроком актуалізації нормативно-правової бази України у транспортній сфері стало прийняття у 2018 році Національної транспортної стратегії на період до 2030 року, яка нормативно закріпила цілі і умови поступової інтеграції транспортного сектору України у внутрішній ринок ЄС, визначила пріоритети щодо підвищення рівня безпеки та зменшення негативного впливу транспорту на довкілля. Дана стратегія «спрямована на комплексний розвиток усіх видів транспорту, створення конкурентного середовища у сфері транспорту, залучення інвесторів для поліпшення інфраструктури держави та інтеграції транспортного комплексу України в міжнародну транспортну систему» [11].

В умовах реформування транспортної системи України в контексті інтеграції до Європейського Союзу «пріоритетного значення набуває проблема підвищення транспортної інфраструктури за рахунок підвищення якості послуг, що надаються, та доступності транспортних мереж» [12, с. 31]. Наразі головною проблемою розвитку транспортної інфраструктури, на думку багатьох експертів, залишається недостатній обсяг інвестицій, які б забезпечили відбудову та модернізацію об'єктів транспортної інфраструктури відповідно до світових та європейських стандартів. А звідси, на думку Х. Дорофєєвої, «головним важелем підвищення конкурентоспроможності транспортної інфраструктури має стати вдосконалення законодавства про інвестиції з посиленням важелів активної політики іноземних капіталовкладень» [12, с. 32].

Прогресивним кроком до входження України до внутрішнього ринку ЄС стало підписання у 2021 р. Угоди про спільний авіаційний простір між Україною та ЄС, яка зумовила приведення у відповідність законодавства України до єдиних європейських стандартів у сфері безпеки польотів і організації повітряного руху та повітряних перевезень. На жаль, повна реалізація досягнутих в Угоді домовленостей на даний момент неможлива через військові дії та закриття повітряного простору для польотів над територією України, проте вітчизняні авіакомпанії в період війни отримали можливість базування свого флоту в європейських країнах задля збереження своєї операційної діяльності.

В 2022 році між Україною та ЄС була укладена Угода про автомобільні вантажні перевезення, яка забезпечила «відкриття національних ринків вантажних і пасажирських перевезень для транскордонної конкуренції» [5, с. 40]. Завдяки цій Угоді нормативно було скасовано необхідність отримання українськими перевізниками відповідних дозволів для здійснення двосторонніх і транзитних перевезень до держав ЄС та запроваджено заходи спрощення визнання водійських документів (зокрема, українських власників посвідчень водіїв звільнено від вимоги мати міжнародне посвідчення водія) [13].

Першочерговим кроком при перевезеннях всіма видами транспорту є забезпечення європейського рівня безпеки, що є вимогою Директиви 2008/68 ЄС, виконання Директиви 2014/45 ЄС щодо безпеки експлуатації транспортних засобів (в тому числі в екологічно прийнятному стані під час їх використання), згідно вимог якої в Україні повинні бути «схвалені та відповідні центри тестування, а їх інспектори повинні відповідати компетентності» [5, с. 41], що потребує негайного прийняття відповідних законодавчих актів, які імплементують та забезпечать реалізацію цих вимог. Загалом, важливим аспектом ефективності євроінтеграції транспортної сфери України є техніко-технологічна сумісність з європейською транспортною системою, тому необхідно розробити і ефективний нормативно-правовий механізм, який буде сприяти втіленню техніко-технологічних вимог, які базуються на відповідних нормативах ЄС.

Висновки. Отже, приведення транспортного законодавства України у відповідність до стандартів Європейського Союзу потребує системного, комплексного підходу. Серед основних напрямків його адаптації та актуалізації можемо виділити: розробку нормативних актів та вдосконалення нормативно-правової бази на відповідність вимогам Директив ЄС щодо транспорту; щодо участі України у європейських транспортних організаціях та приєднання до конвенцій, протоколів та договорів, виконання резолюцій та рекомендацій, що приймаються цими організаціями; підготовку та укладення двосторонніх міжурядових угод у сфері транспорту між Україною та європейськими країнами.

Наразі в Україні вже багато зроблено у напрямку євроінтеграції та модернізації транспортного законодавства. В процесі його гармонізації із законодавством ЄС здійснюється уніфікація європейської та національної юридичної термінології, оновлення, доповнення та перегляд відповідних кодексів і законів, запровадження нових законодавчих актів, які відсутні в Україні та необхідні для функціонування транспорту відповідно до стандартів ЄС. Разом з тим серед пріоритетів залишаються питання щодо завершення приведення у відповідність національного транспортного законодавства до норм та положень ЄС, визначених Угодою про асоціацію між Україною та ЄС; залишається потреба в ухваленні ключових законів про відкриття транспортних ринків, про створення на території України транспортних хабів, що розширить транзитні можливості України; створення ефективної правової бази щодо здійснення комбінованих (інтермодальних) перевезень, Дорожньої карти розвитку єдиної транспортної системи України та створення умов для функціонування налагодженої системи роботи транспортно-логістичного аутсорингу, використовуючи при цьому досвід інших країн та результати наукових досліджень.

Головним важелем актуалізації транспортного законодавства в контексті євроінтеграції є вдосконалення державних механізмів регулювання окремих аспектів секторальної євроінтеграції щодо залізничного, автомобільного, повітряного, водного та міського електричного тран-

спорту, а також механізмів активізації інвестування, залучення іноземних капіталовкладень з посиленням важелів відповідної державної політики у сфері транспорту для забезпечення умов для повоєнного відновлення України за європейськими нормами і стандартами.

Література

1. Кузьменко К.М. Основні аспекти розвитку транспортного комплексу України за критеріями інтеграції. *Розвиток методів управління та господарювання на транспорті*. 2021. № 1 (74). С. 52-63.

2. Деркач Є.М. Щодо врахування європейських перспектив у правовому забезпеченні транспортної політики України. *Право і суспільство*. Серія: *Господарське право і процес*. 2017. № 4. С. 76-83.

3. Україна на шляху до ЄС: реалії і перспективи. *Національна безпека і оборона*. 2022. № 1-2 (187-188). С. 2-97. URL: https://razumkov.org.ua/images/journal/NSD187-188_2022_ukr_full.pdf

4. Дуна Н.Г., Матвієнко А.П. Перспективи розвитку українського ринку автомобільних вантажоперевезень: євроінтеграційний аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2022. Випуск 44 (спецвипуск). С. 21-29.

5. Інтеграція України до внутрішнього ринку ЄС в умовах війни: виклики та можливості. Київ, 2023. 62 с.

6. Трипольська Г. Рекомендації до транспортного законодавства України з урахуванням практик ЄС. Київ, 2020. 39 с. URL: https://ua.boell.org/sites/default/files/2021-02/Doslidzhennia_transport_23.02_v.2.pdf

7. White Paper Roadmap to a Single European Transport Area – Towards a competitive and resource efficient transport system COM (2011) 144 final. URL: <https://cutt.ly/AjYw7qU>

8. Про деякі питання ввезення на митну територію України та проведення першої державної реєстрації транспортних засобів: Закон України від 06 лип. 2005 р. № 2739-IV (в редакції від 01.07.2022 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2739-15#Text>

9. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність»: розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 сер. 2017 р. № 605-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80#Text>

10. Васечко Л.О., Носа І.Ю. Правове регулювання ринку автомобільних пасажирських перевезень в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 4. С. 240-242.

11. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 трав. 2018 р. № 430-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80#Text>

12. Дорофеева Х.М. Конкурентоспроможність транспортної інфраструктури України в умовах інтеграції до ЄС. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. 7. С. 30-35.

13. Угода між Україною та Європейським Союзом про вантажні перевезення автомобільним транспортом, затверджена Указом Президента України від 16 вер. 2022 р. № 654/2022. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_001-22#Text

References

1. Kuzmenko K.M. Osnovni aspekty rozvytku transportnoho kompleksu Ukrainy za kryteriyamy intehratsiyi. *Rozvytok metodiv upravlinnya ta hospodaryuvannya na transporti*. 2021. № 1 (74). S. 52-63.

2. Derkach Ye.M. Shchodo vrakhuvannya yevropeyskykh perspektyv u pravovomu zabezpechenni transportnoyi polityky Ukrainy. *Pravo i suspilstvo. Seriya: Hospodarske pravo i protses*. 2017. № 4. S. 76-83.

3. Ukraina na shlyakhu do YeS: realiyi i perspektyvy. *Natsionalna bezpeka i oborona*. 2022. № 1-2 (187-188). S. 2-97. URL: https://razumkov.org.ua/images/journal/NSD187-188_2022_ukr_full.pdf

4. Duna N.H., Matviyenko A.P. Perspektivy rozvytku ukrayinskoho rynku avtomobilnykh vantazhoperevezhen: yevrointehratsiynyy aspekt. *Naukovyy visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho*

universytetu. Seriya: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo. 2022. Vypusk 44 (spetsvypusk). S. 21-29.

5. Intehratsiya Ukrainy do vnutrishnoho rynku YeS v umovakh viyny: vyklyky ta mozhlyvosti. Kyiv, 2023. 62 s.

6. Trypolska H. Rekomendatsiyi do transportnoho zakonodavstva Ukrainy z urakhuvanniam praktyk YeS. Kyiv, 2020. 39 s. URL: https://ua.boell.org/sites/default/files/2021-02/Doslidzhennia_transport_23.02_v.2.pdf

7. White Paper Roadmap to a Single European Transport Area – Towards a competitive and resource efficient transport system COM (2011) 144 final. URL: <https://cutt.ly/AjYw7qU>

8. Pro deyaki pytannya vvezennya na mytnu terytoriyu Ukrainy ta provedennya pershoyi derzhavnoyi reyestratsiyi transportnykh zasobiv: Zakon Ukrainy vid 06 lyp. 2005 r. № 2739-IV (v redaktsiyi vid 01.07.2022 r.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2739-15#Text>

9. Pro skhvalennya Enerhetychnoyi stratehii Ukrainy na period do 2035 roku «Bezpeka, enerhoefektyvnist, konkurentospromozhnist»: rozpor-yadzhennya KМУ vid 18 serp. 2017 r. № 605-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80#Text>

10. Vasechko L.O., Nosa I.Yu. Pravove rehulyuvannya rynku avtomobilnykh pasazhyrskykh perevezhen v Ukraini. *Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal*. 2022. № 4. S. 240-242.

11. Pro skhvalennya Natsionalnoyi transportnoyi stratehii Ukrainy na period do 2030 roku: rozpor-yadzhennya KМУ vid 30 trav. 2018 r. № 430-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80#Text>

12. Dorofeyeva Kh.M. Konkurentospromozhnist transportnoyi infrastruktury Ukrainy v umovakh intehratsiyi do YeS. *Ekonomika i suspilstvo*. 2016. Vyp. 7. S. 30-35.

13. Uhoda mizh Ukrainoyu ta Yevropeyskym Soyuzom pro vantazhni perevezennya avtomobilnym transportom, zatverdzhena Ukazom Prezyden-ta vid 16 veres. 2022 r. № 654/2022. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_001-22#Text

Inna Polishchuk, Sofiia Tkachuk

INTEGRATION OF GLOBAL EU TRANSPORT TRENDS IN UKRAINE: UPDATING THE REGULATORY FRAMEWORK

National Aviation University
Liubomyra Huzara Avenue, 1, 03058, Kyiv, Ukraine
E-mails: inna.polishchuk@npp.nau.edu.ua, 6976182@stud.nau.edu.ua

Purpose: the article is devoted to defining and analyzing the current state of updating the regulatory framework of Ukraine in the transport sector according to the criteria of integration of global transport trends of the European Union. **Methods:** the study is based on the methods of cognition, analysis and synthesis, as well as systemic and structural, formal and logical, and comparative legal methods. **Results:** it is substantiated that for our country at the present stage of its development, the need to integrate global transport trends of the European Union is of key importance for the development of the national transport system, transport network, and restoration of transport potential. These tasks cannot be solved without the regulatory influence of the state and improvement of the relevant regulatory framework, which needs to be updated to meet the requirements of the EU-Ukraine Association Agreement, EU Directives and Regulations on transport, and bilateral agreements. Currently, a number of Ukraine's existing commitments and legislative initiatives are aimed at bringing the parameters of the national transport system in line with European norms and standards. However, in the new socio-economic conditions, there is a need to rethink the development of Ukraine's transport policy in the context of the formation of a European integrated transport system based on the interaction of different modes of transport. The article identifies the main areas of adaptation and updating of Ukraine's transport legislation: development of regulations and improvement of the regulatory framework to meet the requirements of the EU Transport Directives; Ukraine's participation in European transport organizations and accession to conventions, protocols and treaties, implementation of resolutions and recommendations adopted by these organizations; preparation and conclusion of bilateral intergovernmental agreements in the field of transport between Ukraine and European countries. **Discussion:** identification of priority issues for completing the harmonization of national transport legislation with EU norms and regulations, the need to adopt draft laws on the establishment of transport hubs in Ukraine, the creation of an effective legal framework for combined (intermodal) transportation, the Roadmap for the Development of the Unified Transport System of Ukraine, and the creation of conditions for the functioning of a well-established system of transport and logistics outsourcing, improving state mechanisms for regulating relevant aspects of the sectoral European integration of certain types of transport into the EU internal market, strengthening the levers of state policy in the field of transport to ensure conditions for Ukraine's post-war recovery.

Key words: transport; transport system; EU transport trends; integration; transport legislation; transport infrastructure; greening of transport; trans-European network; transport mobility strategy; liberalization of transport services.

Стаття надійшла до редакції 05.09.2023